Pierzenie gołębi młodych.

Autor publikacji:
Zbigniew Rzywucki,

www.doskonaleniegolebir-ceram.pl
email: golebie@r-ceram.pl

Wprowadzenie do publikacji,
Proces wymiany upierzenia jest bardzo skomplikowany, rozłożony jest w czasie i długo przebiega. Kolejność zrzucania poszczególnych piór, ich odnowa, w tym kształt, wzór i kolor, genetycznie jest utrwalona. Cały ten proces sterowany jest przez hormony i dzienne natężenie naturalnego światła. Natężenie światła dziennego nie tylko wpływa na termin zrzucania piór, ale także warunkuje rozpoczęcie tworzenia nowego upierzenia.
Nie ma potrzeby nikogo przekonywać, że w okresie lotów wiele hodowli corocznie boryka się z problemem utrzymania optymalnego upierzenia gołębi młodych. Mam nadzieję, że poznanie hodowli, w tym, jak przebiega pierzenie młodych gołębi powinno znacznie wspomóc w przygotowaniu gołębi na loty w roku ich urodzenia i w przyszłym sezonie.
W publikacji położono szczególny nacisk na omówienie czynników, które wpływają na proces pierzenia gołębi młodych oraz czynników, które mogą zaburzyć ten proces. Ponadto w publikacji omówiono różne kierunki działań hodowcy, które poprzez zarządzanie procesem pierzenia pozwalają optymalizować wydolność lotową.

Publikacje związane
- ✓ *Przegląd wskaźników kondycji i formy lotowej gołębi.*
- ✓ *Sprawność układu oddechowego oraz przegląd działań zwiększających wydolność lotową gołębi.*
- ✓ *Substancje toksyczne w karmach.*
- ✓ *Choroby układu pokarmowego i oddechowego gołębi.*
- ✓ *Podstawy żywienia gołębi.*

KRÓTKO O PIÓRACH I UPIERZENIU GOŁĘBI.

Pióra, to żywe i rosnące struktury, które w świecie zwierząt spotyka są tylko u ptaków. Zbudowane są z takich samych struktur białkowych jak ludzkie włosy i paznokcie. U ptaków poza piórami, składniki budulca piór obecne są także w dziobie, na powierzchni łuskowatej nóg i w paznokciach. Głównym budulcem piór jest keratyna, która wytwarzana jest przez komórki naskórka. U gołębi zawiązki piór powstają na skórze, w brodawkach w ostatniej fazie rozwoju embriona w jajku i w momencie wyklucia już są w pełni wykształcone.

Biorąc pod uwagę funkcje, jakie pełnią w organizmie gołębi, zasadniczo wyróżnia się cztery grupy piór. Obrazowo pióra te przedstawione są na obrazie 1. Obraz 6, na stronie 3 prezentuje rozmieszczenie piór skrzydła –„lotek" i piór w ogonie – „sterówek"

A. Pióra konturowe (okrywowe). Stanowią zewnętrzną osłonę ciała. Chronią ciało przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, wiatrem, deszczem i nadmiernym promieniowaniem słonecznym. Pióra okrywowe chronią także przed zranieniem i infekcją, osłaniają także bardzo wrażliwe otwory uszne. Znajdują się na całej upierzonej części ciała gołębi. W zależności od miejsca występowania są mniej lub bardziej ukształtowane i wyrośnięte.

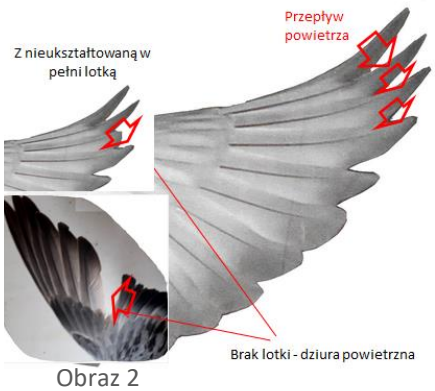
Obraz 1

U zdrowych i odpowiednio odżywionych gołębi, pióra okrywowe ściśle przylegają do ich ciała.
Zdrowe pióra charakteryzują się znaczną odpornością na zamoczenie, a ich śliska powierzchnia wykazuje małe opory w stosunku powietrza, przez co istotnie wpływają na zmniejszenie wysiłku fizycznego gołębi podczas lotu.
Jakość upierzenia chroni młode gołębie także przed skutkami ciągłej walki o terytorium, dominacje czy hierarchie w stadzie. Niejednokrotnie zachowanie takie przez hodowców jest oczekiwane i mile widziane.
Świadczyć może nie tylko o poziomie zdrowia młodych gołębi, ale także o ich charakterze i potencjalnej sportowej waleczności.
Jednak, w przypadku, kiedy młode, z „gołymi główkami" przebywając w zatłoczonych koszach kabiny lotowej, kontaktują się z gołębiami z innych hodowli, to już jest, co innego. W większości przypadków takie sytuacje stwarzają wysokie ryzyko infekcji i przenoszenia takich chorób jak ospa, ornitoza czy mykoplazmoza.

PIÓRA SKRZYDŁA – LOTKI oraz PIÓRA W OGONIE – STERÓWKI.

B. Pióra, lotki pierwszorzędowe skrzydła. Począwszy od najdłuższych piór w skrzydle w kierunku do tułowia, pióra te umiejscowione są w kolejności od 1 do 10.
Poprzez odpowiednie ruchy skrzydeł podczas lotu, lotki pierwszorzędowe pełnią funkcję napędu oraz tworzą powierzchnię nośną skrzydeł odpowiedzialną za szybkość lotu.
Elastycznie umocowanie lotek w brodawkach skóry sprawia, że w zależności od sytuacji umożliwia im do pewnego stopnia obrót wokół dłuższej osi oraz ich odpowiednie aerodynamiczne ułożenie. Działanie to czasami przypomina mechanizm „ żaluzji". W skutek odpowiedniego ich ułożenia, podczas ruchu skrzydła w dół lotki "odpychają" powietrze i zwiększają szybkość lotu, a w przypadku, kiedy skrzydło unosi się w górę, powietrze może swobodnie przepłynąć między szczelinami wynikłymi z ułożenia lotek.

Obraz 2

W wyniku różnicy pomiędzy prędkością lotu a prędkością powietrza, które przepływa nad wypukłą górną stroną i wklęsłą dolną stroną skrzydeł wytwarza się niezbędne dla lotu ciśnienie powietrza. Brak lotek lub lotki nie w pełni wyrośniętej (jak na obrazie 2) w znaczny sposób zaburzają aerodynamikę lotu, przez co redukują jego szybkość i sprawność lotową gołębi. Objaśniając tę zasadę

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora publikacji /Zbigniew Rzywucki./ Kod…W2/23.07.2026/Strona. 1

bardziej obrazowo - aby utrzymać wymaganą prędkość w locie gołąb w trakcie pierzenia musi wykonać więcej ruchów skrzydłami, wówczas mocniej pracują mięśnie i zużywa więcej energii, dlatego szybciej się męczy w porównaniu z gołębiem o pełnym upierzeniu skrzydeł i ogona.

C. Lotki drugorzędowe skrzydła. Podobnie jak przy lotkach pierwszorzędowych, lotki drugorzędowe elastycznie umocowane są w brodawkach skóry. Umieszczone są na przedramieniu skrzydła, za ostatnią lotką pierwszorzędową nr 10. Ułożone są w kolejności od 11 do 20 w kierunku tułowia. Podobnie jak w „locie lotnią" ich głównym zadaniem jest utrzymanie optymalnego ciśnienia powietrza w wytworzonej poduszce powietrznej pod skrzydłami podczas lotu. Ubytki lotek lub nieodpowiednio wykształcone lotki w znacznym stopniu utrudniają lot oraz zwiększają straty energii podczas lotu. Brak lotki lub niewyrośnięta lotka to pusta przestrzeń, która działa podobnie jak dziura przepuszczająca powietrze. Grupa lotek drugorzędowych w kolejności od 18,19,20 położona tuż przy tułowiu, niekiedy zaliczana jest do lotek trzeciorzędowych. W kształcie, nie są zwężone, są proste i prawie symetryczne.

D. Pióra - Sterówki w ogonie. Są to duże, dobrze ukształtowane pióra konturowe osadzone w ogonie. Dzięki mięśniom i unerwieniu ogona, pióra te są bardzo ruchliwe. Podczas lotu stabilizują pozycję lotową gołębia, a także przy odpowiedniej koordynacji i ułożeniu skrzydeł potrafią gwałtownie zmienić kierunek lotu, na przykład jak na obrazie 3.

Obraz 3

Proces zrzucania - wymiany sterówek rozpoczyna się od zrzucenia dwóch piór: nr 25, lewa strona i 25, prawa strona. Ułożenie sterówek tworzy równy podział wachlarza piór ogona. Główny proces pierzenia piór ogona przypada pomiędzy 3 a 5 miesiącem życia młodych gołębi. Zazwyczaj wypadanie sterówek odbywa się podczas trwania sezonu lotowego.

E. Pióra puchowe. Stanowią okrywę wewnętrzną ciała. Tworzą warstwę izolacyjną ciała bezpośrednio przy skórze. Chronią przed wysokimi temperaturami lub chłodem, utrzymują równomierną temperaturę ciała. Ponadto pióra te zapewniają ochronę przed zewnętrznymi, mechanicznymi urazami. Działają podobnie jak zderzak lub poduszka powietrzna w samochodzie. W ciągu roku pióra puchowe wypadają i odrastają cyklicznie, analogicznie jak naskórek skóry. W hodowli, wyraźne oznaki wypadania puchu zalicza się do puli praktycznych wskaźników poziomu zdrowotności i optymalnej formy gołębi.

WYMIANA UPIERZENIA U GOŁĘBI. PROCES PIERZENIA.

Po doświadczeniach z lotowaniem młodych gołębi, niejednokrotnie nasuwa się pytanie czy istnieją możliwości wpływania na stan upierzenia w taki sposób, aby stan ten nie stwarzał problemów w sezonie lotowym?. Odpowiedź, na tak zadane pytanie nie zawsze jest prosta i oczywista. Jednak pewne jest, że możliwość wpływania na pierzenie uzależniona jest od wielu czynników. W roku urodzenia gołębi młodych, które wykluły się do końca maja proces pierzenia u nich odbywa się dwukrotnie.

Organizm młodych gołębi już w ciągu pierwszych dwóch miesięcy życia, zaczyna doświadczać zjawiska związane z pierzeniem. W tym czasie większość piór puchowych żółtych zanika, jak na obrazie 4. A inna cześć piór okrywowych po wypełnieniu swej funkcji zostaje wymieniona. Ostatnimi obszarami ciała gołębi, na których zachodzi ta wymiana jest głowa i szyja. W okresie tym pierzące się gołębie nie wyglądają zbyt widowiskowo.

Obraz 4

Obraz 5

Obraz 6

Cały proces wymiany upierzenia jest bardzo skomplikowany, rozłożony w czasie i bardzo długo przebiega. Mechanizm kolejności zrzucania poszczególnych piór, ich odnowy, w tym kształtu, wzorów i koloru genetycznie jest utrwalony. Proces pierzenia sterowany jest przez hormony i natężenie naturalnego światła. Natężenie światła dziennego nie tylko wpływa na termin zrzucania starego upierzenia, lecz także warunkuje rozpoczęcie tworzenia nowego upierzenia.

Wymiana piór młodocianych gołębi rozpoczyna się w z chwilą wypadnięcia ostatniej lotki pierwszorzędowej to jest lotki nr 10.

W przypadku gołębi, które hodowane są w sposób naturalny, bez ingerencji hodowcy w „pierzenie", całkowity proces wymiany lotek i sterówek zazwyczaj kończy się z chwilą zrzucenia trzeciej lotki drugorzędowej, lotki nr.13. Dzieje się to w czasie, kiedy młode osiągną 33 tydzień (siedem i pół miesiąca), licząc od dnia ich wykluciu.

Tak jak już wspomniałem, u gołębi, które wykluły się w końcówce maja i później, proces właściwego wypierzenia rzadko kończy się w pierwszym roku ich życia. Wiadomo, że z punktu ekonomii nie zawsze jest sens hodowania przez następny cały rok gołębi późnych, które nie są w pełni wypierzone, w szczególności, kiedy nie zna się ich potencjalnej wartości lotowej. Jednak w przypadku jakościowo stabilnych hodowli, praktyki pozostawienia gołębi z późnego lęgu są nieraz stosowane. W szczególności dotyczy to hodowli, które prowadzone są w systemie naturalnym. Gołębie te przy odpowiednim żywieniu zazwyczaj wypierzą się w pełni w następnym roku ich życia i po odpowiednich treningach i selekcji. Już, jako gołębie dwuletnie spełniają oczekiwania lotowe hodowcy. Minio tego często praktykuje się, że gołębie te dopuszcza się do udziału w lotach, jako gołębie roczne. Jednak efekty takich decyzji są mizerne, zazwyczaj gubią się one w pierwszych lotach.

FUNKCJONOWANIE ORGANIZMU GOŁĘBI W OKRESIE PIERZENIA. BILANS ENERGETYCZNY.

Odrastanie nowego upierzenia wymaga specyficznego budulca dla piór i dodatkowej extra energii, dlatego w wyniku ewolucji to sama natura zaprogramowała odpowiednie terminy tego procesu. To dzięki naturze największe natężenie wymiany upierzenia nie odbywa się w okresie hodowlanym, który znacznie obciąża organizm. Dzieje się to głównie w miesiącach, w których jest: długi dzień, duże nasłonecznienie, jest ciepło oraz dostępność dużej ilości i różnorodności pożywienia. Jednak w działaniu tym natura nie wzięła pod uwagę, że gołębie pocztowe, sportowe w okresie intensywnego pierzenia lotek i sterówek biorą także udział w rywalizacji lotowej, to jest od lipca do września. Dodatkowym obciążeniem dla organizm jest także to, że w okresie tym zazwyczaj występuje intensywna odnowa piór okrywowych główki i szyi.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora publikacji /Zbigniew Rzywucki./ Kod…W2/23.07.2026/Strona. 2

Tak jak wcześniej zasygnalizowałem dodatkowe obciążenia w funkcjonowaniu organizmu nie wynika tylko ze skutku wypadania piór, ale przede wszystkim z obowiązku zabezpieczenia budulca i niezbędnej energii na odrastanie nowych piór. Stwierdzone jest, że odrastanie nowej lotki, sterówki to około trzy tygodnie. W czasie tym wypadają następne, kolejne pióra i jednocześnie zaczyna się ich odbudowa, tworzenie nowych. Wszystkie te zdarzenia jak wypadanie, odrastanie wzajemnie się zazębiają. Ponadto znamienne w tym procesie jest to, że z chwilą rozpoczęcia pierzenia aż do jego zakończenia, pióra rosną każdego dnia. Aby organizm mógł sprawnie funkcjonować, to oprócz normalnych procesów związanych z metabolizmem, każdego dnia, musi on dodatkowo dostarczać wszystkie niezbędne składniki (budulec) oraz energię na odrastanie piór. Ta ekstra energia niezbędna jest dla prowadzenia procesów biosyntezy aminokwasów białek (aminokwasów siarkowych), z których zbudowane są pióra, oraz ekstra energia na niwelowanie strat ciepła wynikających z obniżonej termoizolacji z powodu ubytku upierzenia. Ponadto, w przypadku sezonu lotowego, organizm musi dodatkowo wytworzyć i zgromadzić energię na odbycie lotu, regenerację mięśni po locie oraz odbudowę mięśni i optymalizację formy lotowej na następny kolejny lot.

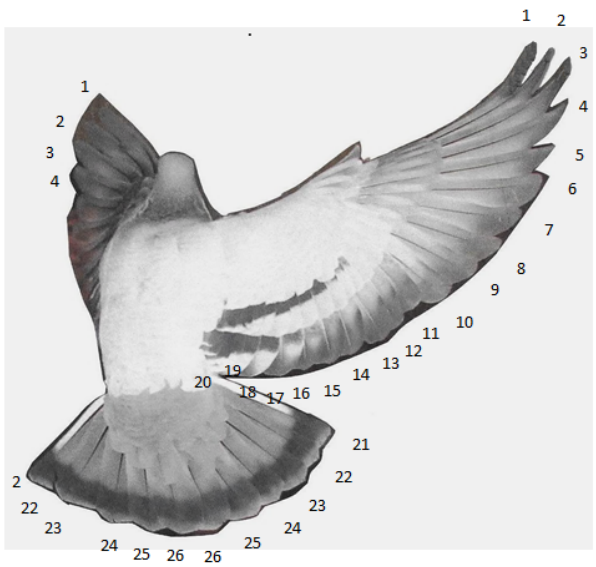
Z praktyki hodowlanej wyraźnie wynika, że w okresie wysokiego natężenia pierzenia, w codziennym żywieniu zwiększa się zapotrzebowanie na dzienną dawkę karmy na gołębia z 25 gram do około 35 gram. Ponadto w okresie tym istnieje duże zapotrzebowanie organizmu na tlen, jego dotlenienie. W dodatku, wynika też, że nie wystarczy gołębiom dać codziennie dużo karmy, aby gołębiom zapewnić prawidłowy odrost piór i utrzymać u nich optymalną sprawności lotową. Codzienna dieta powinna być prawidłowo zbilansowana. Brak równowagi w diecie pomiędzy aminokwasami białek, z których zbudowane są pióra i białek odpowiedzialnych za inne procesy w organizmie może spowodować: przetłuszczenie organizmu, nienaturalny rozrost piór i nastroszony wygląd gołębi, sinienie, przebiałkowanie mięśni. Jedną z praktycznych metod kontroli i korygowania diety jest systematyczna ocena wagi gołębi w ręce oraz obserwacja jak zachowują się one podczas codziennych oblotów. Do diety i karmienia zawsze należy podchodzić z rozwagą w myśl sprawdzonej zasady:

Więcej i lepiej karmione gołębie to też więcej i bardziej intensywne codzienne treningi.

Z analizy publikacji renomowanych producentów karm i suplementów diety dla gołębi wynika, że tradycyjne karmy, które oparte są tylko na ziarnie, bez względu, jak dobrze były by zbilansowane, nigdy nie zabezpieczą organizmu gołębi we wszystkie niezbędne składniki. Szczególnie w okresie, kiedy intensywne pierzenie odbywa się razem z lotami. Mając na uwadze to wszystko, w codziennej diecie nie może zabraknąć istotnych składników jak jod, który wspomaga działanie hormonów , składników mineralnych, makro i mikroelementów zawierających siarkę, wapń, potas, selen. Oprócz tego należy pamiętać o niezbędnych substancjach chroniących wątrobę i o witaminach, w szczególności z grupy B. Pełnią one ważną rolę w procesach związanych z przemianą materii i w procesach krwiotwórczych. U gołębi brodawki skórne, z których wyrastają pióra oraz same pióra w początkowej fazie wzrostu są mocno ukrwione. Jednak, wszystkie te niezbędne dodatki powinno podawać się gołębią z rozwagą. Nigdy nie należy wyręczać młodego organizmu w naturalnym samodoskonaleniu oraz w wzmacnianiu naturalnej obronności.

MATRYCA: PRZEGLĄD ETAPÓW i TERMINÓW WYPADANIA PIÓR: LOTEK I STOSIN u GOŁĘBI.

Obraz 6 przedstawia harmonogram: przegląd istotnych terminów wypadania lotek skrzydła i piór ogona u gołębi młodych hodowanych metodą naturalną, które wykluły się w marcu. Zaprezentowanie informacji należy traktować poglądowo, jako model dla monitorowania pierzenia we własnej hodowli.

Miesiąc wyklucia gołębia: marzec

nr.lotki	Typ lotki	Czas życia: Dzień zżucenia lotki	Czas życia: Ilość tygodni życia	Czas życia: ilość miesięcy życia		Kolejność zżucenia lotki
1	Pierwszorzędowa	162	23	5,3	sierpień	15
2	Pierwszorzędowa	147	21	4,8	sierpień	13
3	Pierwszorzędowa	132	19	4,3	Lipiec	12
4	Pierwszorzędowa	117	17	3,8	lipiec	9
5	Pierwszorzędowa	104	15	3,4	czerwiec	8
6	Pierwszorzędowa	89	13	2,9	czerwiec	5
7	Pierwszorzędowa	87	12	2,8	czerwiec	4
8	Pierwszorzędowa	72	10	2,3	maj	3
9	Pierwszorzędowa	66	9	2,1	maj	2
10	Pierwszorzędowa	45	6	1,5	kwiecień	1
11	Drugozrędowa	112	16	3,6	lipiec	11
12	Drugozrędowa	219	31	7,1	październik/ Listopad	20
13	Drugozrędowa	228	33	7,4	październik/ Listopad	22
14	Drugozrędowa	220	31	7,1	październik/ Listopad	21
15	Drugozrędowa	184	26	6,0	wrzesień	17
16	Drugozrędowa	215	31	7,0	październik	19
17	Drugozrędowa	211	30	6,9	październik	18
18	Trzeciorzędowa	158	23	5,1	sierpień	14
19	Trzeciorzędowa	129	18	4,2	lipiec	11
20	Trzeciorzędowa	93	13	3,0	czerwiec	7

Nr Stosiny	26	25	24	23	22	21
Ilość dni po wykluciu	128	92	136	147	165	128
Ilość tygodni po wykluciu	18	13	19	21	24	18
Ilość miesięcy po wykluciu	4,2	3,0	4,4	4,8	5,4	4,2
	Lipiec	czerwiec	lipiec	sierpień	sierpień	lipiec
Kolejność zżucenia stosiny	10	6	13	14	16	10

Pióra - sterówki w ogonie

Dzień zżucenia lotki: liczony od dnia wyklucia

Tydzień życia gołębi, w którym została zżucona lotka.

Miesiąc życia gołębi, w którym została zżucona lotka.

Kolejność zżucania lotek: liczona od dnia wyklucia gołębia

W kolorze żółtym oznaczono miesiące w których trwa sezon lotowy gołebi młodych.

Zbigniew Rzywucki R-Ceram.

Obraz 7.

Powszechnie akceptowane jest stwierdzenie, że każda hodowla gołębi pocztowych jest inna i różnorodna. Oraz, że wspólną ich cechą jest to, że rzadko hodowle te zmieniają swoje podejście dotyczące terminów łączenia gołębi w pary, sposobu podchodzenia do żywienia gołębi oraz co do przygotowania gołębi do sezonu lotowego. Jednocześnie nie potrzeba nikogo przekonywać, że wiele z tych hodowli corocznie boryka się z problemem utrzymania optymalnego upierzenia u gołębi i optymalnej sprawności lotowej w okresie

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora publikacji /Zbigniew Rzywucki./ Kod…W2/23.07.2026/Strona. 3

lotów. Mam nadzieję, że dla każdego hodowcy poznanie swojej hodowli, w tym, jak przebiega pierzenie gołębi powinno znacznie wspomóc w optymalnym przygotowaniu ich na loty w roku urodzenia i w przyszłości.

Na obrazie 6, w kolorze żółtym zostały oznaczone terminy i kolejność wypadania poszczególnych piór - lotek skrzydła i stosin ogona, które mogą zaistnieć podczas trwania sezonu lotowego tj. w okresie od lipca do końca września. Z analizy matrycy widać, że w niektórych tygodniach sezonu lotowego jednocześnie mogą być zrzucone lotki i stosiny.

Tak jak już wcześniej wspomniałem, kolejność zrzucania poszczególnych piór (lotek i stosin) oraz piór okrywowych szyi i piór na głowie jest przez naturę zaprogramowana i utrwalana genetycznie. Jednak, co do różnicy czasowej pomiędzy ostatnim a następnym, kolejnym zrzucaniem poszczególnych piór, jest to już nie takie oczywiste. Termin ten w główniej mierze uzależniony jest od daty wylęgu, dziennego natężenia naturalnego światła i warunków życia gołębi w hodowli. Także ważne dla kontynuacji pierzenia jest to, czy w okresie tym gołębie chorują, czy aplikuje się im antybiotyki, czy aplikuje się im nadmiernie witaminy. Na harmonogram pierzenia ma także wpływ czy dorastają one w wolierze czy w gołębniku lotowym, oraz czy w okresie dorastania gołębi stosuje się „ograniczenie dostępu światła naturalnego – zaciemnienie". Niejednokrotnie podczas sezonu lotowego u pierzących się gołębi mogą wystąpić zaburzenia w pierzeniu, czego skutkiem może być wstrzymane pierzenia na nieokreślony, długi okres. Zaburzenia te mogą wynikać z ekstremalnego fizycznego wysiłku gołębi podczas lotów lub zagubienia się gołębi przy gołębniku i „ odlotu z innymi gołębiami". Z analiz takich przypadków wynika, że niejednokrotnie ekstremalnie długie latanie związane jest z samą naturą młodych gołębi, które zagubiwszy drogę w ciągu dnia, bez odpoczynku mogą przelecieć kilkaset kilometrów.

ZWIĘKSZENIE WYDOLNOŚCI LOTOWEJ POPRZEZ ZARZĄDZANIE PROCESEM PIERZENIA.

Podobnie jak w innych dyscyplinach sportowych, współczesne lotowanie gołębi młodych charakteryzuje się wysokim poziomem rywalizacji, nierzadko loty konkursowe kończą się już po 10 minutach. Aby osiągać sukcesy, hodowcy ciągle poszukują kierunków działań i rozwiązań. Jednym z takich kierunków działań jest dążenie do uzyskania znacznie mocniejszych gołębi młodych w porównaniu z gołębiami z „chowu naturalnego wiosennego „ poprzez lęg zimowy. Dodatkową korzyścią z takiego działania jest możliwość powielania metod z lotowania gołębi dorosłych, jak lotowanie z gniazda czy lotowanie metodami wdowieństwa. Aczkolwiek z doświadczeń wynika, że nie wszystko jest takie oczywiste, bo wraz z widocznymi korzyściami można zauważyć też skutki uboczne. W większości przypadków rewelacyjne wyniki gołębi młodych nie przenoszą się już na loty gołębi starszych.

ZARZĄDANIE PROCESEM NATURALNEGO PIERZENIA POPRZEZ ZBILANSOWANĄ DIETĘ, NATURALNE OŚWIETLENIE I CODZIENNY KONTROLOWANY WYSIŁEK - LOTOWANIE.

Doświadczenia pokoleń hodowców wykazują, że naturalny proces pierzenia nie musi całkowicie eliminować pierzących się gołębi z rywalizacji lotowej. Wręcz przeciwnie, przy odpowiednim zarządzaniu hodowlą i postępowaniu z młodymi gołębiami istnieje wiele możliwości wzmocnienia ich organizmu i przygotowanie do rywalizacji nawet na dalekie dystanse. Gołębie, które będą codziennie i regularnie latać - trenować, nie będą przesiadywać na dachu gołębnika, będą optymalnie odżywione, to ich mięśnie, serce, układ krwioobiegu, układ oddechowy będą się stopniowo wzmacniać i uelastyczniać. Organizm ich z pewnością będzie przygotowany na ekstremalny lub długotrwały wysiłek. Wyniki pokazują, że tak ukształtowany organizm jest zdolny, aby poradzić sobie ze zwiększonym fizycznym obciążeniem spowodowanym przez nie w pełni wypierzone skrzydła czy ogon. Takie postępowanie z młodymi gołębiami sprawia, że ich funkcjonujący organizm w szczycie pierzenia lub w przypadku, gdy odrastające pióra osiągają trzy czwarte wzrostu lub więcej zaczyna osiągać optymalną wydolność lotową, podobnie jak w przypadku pełnego upierzenia. Z pewnością tak przygotowane gołębie powinny udowodnić swoją wartość lotową, jako młode i w następnych sezonach.

ZARZĄDZANIE PROCESEM PIERZENIA POPRZEZ „ ZACIEMNIENIE GOŁĘBNIKA".

Istotnym utrudnieniem, które wynika z „lęgu zimowego gołębi " jest przesunięcie głównego pierzenia z miesięcy jesiennych na miesiące letnie - to jest do okresu w którym odbywa się sezon lotowy. Aby osłabić ten problem, wielu hodowców stosuje „ zaciemnienie gołębnika". W postępowaniu tym, poprzez kontrolowane codzienne ograniczenie dostępu światła dziennego w gołębniku osłabia się aktywność i przesuwa w czasie oddziaływanie hormonów, które odpowiedzialne są za proces pierzenia.

W zależności od miesiąca wylęgu oraz planowanego terminu rozpoczęcia sezonu lotowego cały cykl zaciemnienia rozpoczyna się w momencie odsadzenia gołębi do gołębnika „ gołębi młodych" i może trwać aż do połowy czerwca. W poszczególnych hodowlach, codzienne, postępujące po sobie zaciemnienie gołębnika i inne z tym związane czynności mogą znacznie się różnić. Przede wszystkim uzależnione jest to od możliwości technicznych hodowcy i jego dostępności czasowej. Zaciemnienie zazwyczaj rozpoczyna się z rana po godzinie 9 i kończy po południu po godzinie 16.

Wiadome jest, że długotrwałe przebywanie gołębi w zamknięciu i w zaciemnieniu stwarza wysokie ryzyko infekcji rzęsistkiem oraz infekcji o podłożu grzybicznym. Poza tym wysokim ryzykiem okazuje się także okres po zakończeniu całego procesu zaciemniania i adaptacji gołębi do środowiska naturalnego. Zdarzają się przypadki, że wskutek ostrego oddziaływania światła słonecznego u gołębi, które przeszły proces zaciemnienie może wystąpić duża podatność na infekcje oczu. Także zdarzają się infekcje oczu o podłożu grzybicznym. Efekt ten podobnie jak dla infekcji ornitozy uwidacznia się spuchnięciem powiek i eliminuje te gołębie z lotowanie na około dwa tygodnie.

Ponadto, dla gołębi prowadzonych w zaciemnieniu istotne jest także postepowanie po sezonie lotowym. Gołębiom tym oprócz optymalnej diety należy codziennie aż do zakończenia pierzenia zapewnić wydłużenie działania światła naturalnego, co w miesiącach późnojesiennych dla niektórych hodowców może być problemem.

Z uwagi na obszerność materiału, temat zarządzanie procesem pierzenia poprzez „zaciemnienie gołębnika". Korzyści i utrudnienia, zostanie omówiony w oddzielnej mojej publikacji.

Autor publikacji: Zbigniew Rzywucki.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora publikacji /Zbigniew Rzywucki./ Kod…W2/23.07.2026/Strona. 4